31998L0041

PADOMES DIREKTĪVA 98/41/EK

(1998. gada 18. jūnijs)

par to personu reģistrāciju, kas atrodas uz pasažieru kuģiem, kuri kursē uz Kopienas dalībvalstu ostām vai no tām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 84. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

rīkojoties saskaņā ar Līguma 189.c pantā izklāstīto procedūru ([3]),

(1) tā kā atbilstīgi kopējai transporta politikai ir jāveic papildu pasākumi, lai uzlabotu jūras transporta drošību;

(2) tā kā Kopiena ir nopietni norūpējusies par kuģošanas negadījumiem, kuros iesaistīti pasažieru kuģi un kuri izraisījuši milzīgus cilvēku upurus, jo īpaši par *Herald of Free Enterprise* un *Estonia* negadījumiem; tā kā personām, kas Kopienā izmanto pasažieru kuģus un ātrgaitas pasažieru kuģus, ir tiesības saņemt un paļauties, ka saņems attiecīga līmeņa drošību un pienācīgu informācijas sistēmu, kas sekmē meklēšanas un glābšanas darbus un negadījuma seku efektīvu likvidēšanu;

(3) tā kā ir jānodrošina tas, ka pasažieru skaits uz kuģa nepārsniedz skaitu, kam kuģis un tā drošības ierīces ir sertificētas; tā kā sabiedrībām ir jāspēj informēt meklēšanas un glābšanas dienestus par negadījuma piemeklēto personu skaitu;

(4) tā kā informācija par pasažieriem un apkalpi ir vajadzīga, lai sekmētu meklēšanas un glābšanas darbus un negadījuma seku efektīvu likvidēšanu, t.i., cietušo personu identificēšanu, lielāku skaidrību par attiecīgajiem juridiskajiem jautājumiem un izglābto personu atbilstīgāku medicīnisko aprūpi; tā kā šāda informācija radiniekiem un citām ieinteresētajām personām aiztaupīs nevajadzīgas raizes par personām uz pasažieru kuģiem, kas iesaistīti jūras negadījumos, kuri notikuši ūdeņos, par kuriem dalībvalstis atbild saskaņā ar 1979. gada Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras (SAR);

(5) tā kā tādēļ pasažieri ir jāuzskaita un jāreģistrē pirms kuģa atiešanas;

(6) tā kā III nodaļa Starptautiskajā konvencijā par cilvēku dzīvības aizsardzību jūrā (SOLAS konvencija) paredz visu to personu uzskaiti un reģistrāciju, kuras attiecīgi no 1997. gada 1. jūlija un 1999. gada 1. janvāra ceļo ar pasažieru kuģiem, kas veic starptautiskos reisus, ļaujot administrācijām no minētajām prasībām un no reģistrēšanas prasības atbrīvot pasažieru kuģus, kas kuģo aizsargātos ūdeņos, ja šādu kuģu plānoto braucienu dēļ tiem praktiski nav iespējas sagatavot tādus reģistrus; tā kā minētā SOLAS konvencijas nodaļa netiek piemērota vietējiem braucieniem un būtisku jautājumu interpretāciju atstāj katras dalībvalsts ziņā;

(7) tā kā šī direktīva ir saskaņā ar dalībvalstu tiesībām izvirzīt pasažieru kuģiem, kas kuģo uz to ostām vai no tām, prasības, kas ir stingrākas par tām, kas noteiktas SOLAS konvencijā;

(8) tā kā, ņemot vērā jūras pasažieru transporta nozīmi iekšējā tirgū, rīcība Kopienas līmenī ir efektīvākais risinājums, kā Kopienā sasniegt vispārējo obligāto kuģu drošības līmeni;

(9) tā kā, ņemot vērā proporcionalitātes principu, Padomes direktīva ir attiecīgais juridiskais dokuments, jo tas nodrošina kopējo drošības normu vienādu un obligātu piemērojumu, atstājot katras dalībvalsts ziņā lemt, kurš no izpildes līdzekļiem labāk piemērots tās iekšējai sistēmai;

(10) tā kā dalībvalsts var pārliecināties, ka kuģi, kas kuģo ar tās karogu, un sabiedrības, kas tos izmanto, atbilst attiecīgiem drošības noteikumiem; tā kā minētos noteikumus nevajadzētu piemērot kuģiem, kas nodrošina satiksmi starp trešo valstu ostām; tā kā uz šādu satiksmi attiecas SOLAS konvencijas noteikumi;

([1]) OV C 31, 31.1.1997., 5. lpp. un OV C 275, 11.9.1997., 7. lpp.
([2]) OV C 206, 7.7.1997., 111. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 1997. gada 29. maija atzinums (OV C 138, 16.6.1998., 31. lpp.), Padomes 1997. gada 1. decembra kopējā nostāja (OV C 23, 23.1.1998., 17. lpp.), un Eiropas Parlamenta 1998. gada 11. marta lēmums (OV C 104, 6.4.1998.).

(11) tā kā vienīgā iespēja, kā dalībvalstis var nodrošināt drošību un negadījumu seku efektīvu likvidēšanu attiecībā uz visiem tiem pasažieru kuģiem, kas neatkarīgi no to karoga veic vai vēlas veikt reisus no to ostām, ir noteikt, ka kuģi drīkst izbraukt no to ostām vienīgi tad, ja izpildīti attiecīgie noteikumi; tā kā atbrīvojumu piešķiršanu attiecībā uz minētajiem noteikumiem nevar atstāt tikai karoga valsts ziņā, jo vienīgi ostas valsts var noteikt, kā vislabāk veikt meklēšanas un glābšanas darbus attiecībā uz pasažieru kuģiem, kas ierodas kādā ostā vai izbrauc no tās;

(12) tā kā, lai saskaņotu drošības prasības un izvairītos no konkurences traucējumiem, dalībvalstis nedrīkst citu šajā direktīvā neminētu iemeslu dēļ pieļaut atbrīvojumus vai atkāpes no attiecīgajiem SOLAS konvencijas noteikumiem attiecībā uz "informāciju par pasažieriem", kas devušies braucienos, kuru sākums vai galapunkts ir Kopienas ostās;

(13) tā kā praktisku apsvērumu dēļ, kā arī, lai izvairītos no konkurences traucējumiem, ir vajadzīgs vienots vērtējums, nosakot reisus, kam visu uz kuģa esošo personu reģistrācija būtu obligāta; tā kā divdesmit jūdžu attālums ir noteikts, ņemot vērā vispārējus principus un īpašus visu dalībvalstu apstiprinātus problēmu jautājumus;

(14) tā kā īpašu ekspluatācijas apsvērumu dēļ to personu uzskaiti, kas atrodas uz pasažieru kuģiem, kuri šķērso Mesīnas šaurumu, var veikt, izmantojot metodi, kas būtu vienkāršāka par individuālu uzskaiti; tā kā dalībvalstīm būtu jābūt iespējai piešķirt dažus atvieglojumus attiecībā uz pienākumu darīt zināmu krastā personu skaitu uz pasažieru kuģiem, kas nodrošina īsus regulārus reisus vienīgi aizsargātos jūras apgabalos, kuri definēti šajā direktīvā; tā kā pasažieru kuģi, kas kursē vienīgi aizsargātos jūras apgabalos, rada mazāku risku un tāpēc tiem būtu jābūt iespējai izmantot atbrīvojumu; tā kā ir iespējams, ka attiecīgos apstākļos kuģošanas sabiedrībām nav praktiskas iespējas reģistrēt personas uz kuģa, un tāpēc var pieļaut atbrīvojumu attiecībā uz reģistrēšanas pienākumu saskaņā ar attiecīgiem apstākļiem un precīzi definētiem noteikumiem;

(15) tā kā dati par konkrētām personām ir jāsavāc un jāapstrādā saskaņā ar datu aizsardzības principiem, kas noteikti Direktīvā 95/46/EK ([1]); tā kā tad, kad informāciju vāc, personām būtu jābūt pilnīgi informētām par nolūkiem, kam dati ir vajadzīgi, un datus vajadzētu paturēt tikai uz ļoti īsu laiku, kas katrā ziņā nedrīkstētu pārsniegt laiku, kas vajadzīgs šīs direktīvas nolūkiem.

(16) tā kā komitejai, ko veido dalībvalstu pārstāvji, ir jāpalīdz Komisijai efektīvi piemērot šo direktīvu; tā kā komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 93/75/EEK ([2]) 12. pantu var veikt šo uzdevumu;

(17) tā kā minētā komiteja var pielāgot dažus šīs direktīvas noteikumus, lai ņemtu vērā jaunākos SOLAS konvencijas grozījumus, kas stājušies spēkā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šīs direktīvas mērķis ir paaugstināt drošību un to pasažieru un apkalpes izglābšanas iespējas, kas atrodas uz pasažieru kuģiem, kuri veic reisus uz Kopienas dalībvalstu ostām vai no tām, un nodrošināt to, ka paaugstinās meklēšanas un glābšanas darbu, kā arī jebkura negadījuma seku likvidēšanas efektivitāte.

2. pants

Šajā direktīvā:

— "personas" ir visas personas, kas atrodas uz kuģa, neatkarīgi no vecuma,

— "pasažieru kuģis" ir jūras kuģis vai jūras ātrgaitas kuģis, kas var pārvadāt vairāk par 12 pasažieriem,

— "ātrgaitas kuģis" ir ātrgaitas kuģis saskaņā ar definīciju 1974. gada SOLAS konvencijas X nodaļas 1. noteikumā, kas ir spēkā laikā, kad pieņemta šī direktīva,

— "sabiedrība" ir pasažieru kuģa īpašnieks vai jebkura cita organizācija vai persona, piemēram, pārvaldnieks vai berbouta fraktētājs, kam īpašnieks uzticējis atbildību par pasažieru kuģa ekspluatāciju;

— "ISM kodekss" ir Drošas kuģu ekspluatācijas un piesārņojuma novēršanas vadības starptautiskais kodekss, ko pieņēmusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija (SJO) ar 1993. gada 4. novembra asamblejas Rezolūciju A741(18),

([1]) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

([2]) OV L 247, 5.10.1993., 19. lpp.

— "pasažieru reģistrators" ir atbildīgā persona krastā, ko sabiedrība izraudzījusi izpildīt ISM kodeksa uzliktos pienākumus, vai kāda cita persona krastā, ko sabiedrība izraudzījusi par personu, kuras uzdevums ir glabāt informāciju par personām, kas atrodas uz sabiedrības pasažieru kuģa,

— "atbildīgā iestāde" ir dalībvalsts kompetentā iestāde, kas atbild par meklēšanas un glābšanas darbiem vai negadījuma seku likvidēšanu,

— "jūdze" ir 1 852 metri,

— "aizsargāts jūras rajons" ir jūras rajons, kas ir aizsargāts no atklātas jūras ietekmes un kur kuģis nekad nav tālāk par sešām jūdzēm no vietas, kur kuģa avārijā cietušās personas varētu rast patvērumu un kur ir nodrošināts meklēšanas un glābšanas līdzekļu tuvums,

— "regulāra satiksme" ir atkārtoti reisi, ko kuģi veic, lai nodrošinātu satiksmi starp divām vai vairākām ostām:

a) saskaņā ar publicētu sarakstu, vai

b) ar reisiem, kas ir tik regulāri vai bieži, ka tie veido atpazīstamas sistemātiskas sērijas,

— "trešā valsts" ir jebkura valsts, kas nav dalībvalsts.

3. pants

Šo direktīvu piemēro pasažieru kuģiem, izņemot:

— karakuģus un karaspēka daļu transporta kuģus, un

— jahtas izklaides braucieniem, ja vien tās nav nodrošinātas ar apkalpi un komerciāliem nolūkiem nepārvadā vairāk kā divpadsmit pasažierus.

4. pants

1. Visas personas, kas atrodas uz pasažieru kuģa, kurš izbrauc no ostas kādā dalībvalstī, uzskaita pirms minētā kuģa izbraukšanas.

2. Pirms pasažieru kuģis izbrauc no ostas, uz kuģa esošo personu skaitu dara zināmu pasažieru kuģa kapteinim, kā arī sabiedrības pasažieru reģistratoram vai sabiedrības reģistrācijas sistēmai krastā, kas veic to pašu uzdevumu.

5. pants

1. Par katru pasažieru kuģi, kas izbrauc no kādas dalībvalsts ostas un dodas tālāk par 20 jūdzēm no izbraukšanas punkta, ir jāreģistrē šādas ziņas:

— uz kuģa esošo personu uzvārdi,

— viņu vārdi vai iniciāļi,

— viņu dzimums,

— norāde par vecuma grupu (pieaugušais, bērns vai zīdainis), kurai pieder attiecīgā persona, vai vecums, vai dzimšanas gads,

— pēc pasažiera pieprasījuma — informācija par īpašas aprūpes vai palīdzības nepieciešamību avārijas gadījumā.

2. Minētā informācija ir jāsavāc pirms kuģa izbraukšanas un ne vēlāk kā trīsdesmit minūtes pēc kuģa atiešanas jānosūta sabiedrības pasažieru reģistratoram vai sabiedrības reģistrācijas sistēmai krastā, kas veic to pašu uzdevumu.

6. pants

1. Dalībvalstis attiecībā uz katru pasažieru kuģi, kas kuģo ar to karogu un atiet no ostas, kas atrodas ārpus Kopienas, un kura brauciena galamērķis ir osta Kopienā, prasa attiecīgajai sabiedrībai nodrošināt to, lai tiktu sniegta 4. panta 1. punktā un 5. panta 1. punktā paredzētā informācija atbilstīgi 4. panta 2. punktam un 5. panta 2. punktam.

2. Dalībvalstis attiecībā uz katru pasažieru kuģi, kas kuģo ar trešās valsts karogu un atiet no ostas, kas atrodas ārpus Kopienas, un kura brauciena galamērķis ir osta Kopienā, prasa attiecīgajai sabiedrībai nodrošināt to, lai tiktu savākta un saglabāta 4. panta 1. punktā un 5. panta 1. punktā paredzētā informācija tā, ka atbildīgā iestāde to var saņemt, ja tas ir vajadzīgs meklēšanas un glābšanas mērķiem un saistībā ar negadījuma sekām.

3. Ja saskaņā ar attiecīgajiem SOLAS konvencijas noteikumiem kāda dalībvalsts piešķir kuģiem, kas kuģo ar tās karogu un ierodas ostā, kurš atrodas Kopienā, no ostas, kas atrodas ārpus Kopienas, atbrīvojumu vai izņēmuma statusu attiecībā uz informāciju par pasažieriem, tā šādi var rīkoties vienīgi saskaņā ar nosacījumiem, kas šajā direktīvā noteikti atbrīvojumiem vai izņēmumiem.

7. pants

Pirms pasažieru kuģis izbrauc no ostas, kas atrodas kādā dalībvalstī, tā kapteinis nodrošina, lai personu skaits uz kuģa nepārsniegtu skaitu, ko pasažieru kuģis drīkst pārvadāt.

8. pants

Katrai sabiedrībai, kas uzņemas atbildību par kāda pasažieru kuģa ekspluatāciju, ja to prasa 4. un 5. pants, ir pienākums

— attiecībā uz pasažieriem izveidot informācijas reģistrācijas sistēmu. Sistēmai jāatbilst kritērijiem, kas noteikti 11. pantā,

— izraudzīt pasažieru reģistratoru, kas ir atbildīgs par minētās informācijas glabāšanu un nodošanu gadījumā, ja notiek avārija, vai pēc negadījuma.

Sabiedrība nodrošina to, ka informācija, ko prasa šī direktīva, ir vienmēr viegli pieejama, lai to varētu nosūtīt atbildīgajai iestādei glābšanas un meklēšanas nolūkiem avārijas gadījumā vai pēc negadījuma.

Saskaņā ar 5. pantu savāktos personu datus glabā tikai tik ilgi, cik tas ir vajadzīgs šīs direktīvas nolūkiem.

Sabiedrība nodrošina, lai informācija par personām, kas paziņojušas par īpašas aprūpes vai palīdzības nepieciešamību avārijas gadījumā, tiktu pienācīgi reģistrēta un nosūtīta kapteinim pirms pasažieru kuģa izbraukšanas no ostas.

9. pants

1. Dalībvalsts, no kuras ostas izbrauc pasažieru kuģis, var samazināt 20 jūdžu attālumu, kas noteikts 5. pantā.

Lēmumus samazināt minēto attālumu attiecībā uz braucieniem, kas notiek starp divām ostām dažādās dalībvalstīs, minētās dalībvalstis pieņem kopīgi.

2. a) Ja ekspluatācijas apstākļu dēļ personas nevar saskaitīt individuāli, Itālijas Republika, īstenojot 4. panta 1. punktu, attiecībā uz regulāriem reisiem, kas šķērso Mesīnas šaurumu, var pieņemt noteikumus, pēc kuriem maksimālais personu skaits, kas pieļaujams uz pasažieru kuģa, kuri transportē pasažieru vilcienu vagonus un ceļu transporta līdzekļus, nosakāms, pamatojoties uz maksimālo pasažieru skaitu, kam paredzēti vilcienu vagoni un citi transporta līdzekļi uz kuģa. Šo noteikumu piemēro četrus gadus. Par katru termiņa pagarinājumu lēmumu pieņem saskaņā ar 3. punktu, ņemot vērā gūto pieredzi.

b) Dalībvalstis pasažieru kuģus, kas izbrauc no ostām to teritorijā un kas kuģo vienīgi aizsargātos jūras rajonos, nodrošinot regulārus reisus, kuru laikā kuģis iebrauc ostās biežāk nekā reizi stundā, var atbrīvot no 4. panta 2. punktā noteiktā pienākuma uz kuģa esošo personu skaitu paziņot pasažieru reģistratoram, vai sabiedrības reģistrācijas sistēmai krastā, kas veic to pašu uzdevumu.

c) Pasažieru kuģus, kas kuģo vienīgi aizsargātos jūras rajonos, mērojot ceļu starp divām ostām vai izbraucot un atgriežoties vienā un tajā pašā ostā un starplaikā nepiestājot citās ostās, dalībvalsts var atbrīvot no pienākuma, kas noteikts 5. pantā.

3. Šā panta 2. punktā paredzētajos apstākļos piemēro šādu procedūru:

a) attiecīgā dalībvalsts tūlīt informē Komisiju par piešķirtajiem atbrīvojumiem vai izņēmumiem attiecībā uz 4. un 5. panta svarīgākajiem noteikumiem un motivē šos lēmumus, norādot to iemeslus;

b) ja sešos mēnešos pēc šāda paziņojuma Komisija ir secinājusi, ka lēmums nav pamatots vai ka tas var negatīvi ietekmēt konkurenci, tā, ievērojot 13. pantā paredzēto procedūru, var prasīt, lai dalībvalsts groza vai atsauc savu lēmumu.

4. Regulāriem reisiem apgabalā, kur iespējamība piedzīvot lielus viļņus, kuru augstums pārsniedz divus metrus, gada laikā ir mazāka par 10 %, un

— ja brauciens nepārsniedz aptuveni trīsdesmit jūdzes no izbraukšanas punkta, vai

— ja reisa galvenais mērķis ir ikdienas vajadzībām nodrošināt regulāru satiksmi ar attāliem rajoniem,

dalībvalsts, kuras osta ir izbraukšanas punkts pasažieru kuģim, kas veic vietējus reisus, vai divas dalībvalstis, starp kuru ostām pasažieru kuģis nodrošina satiksmi, var lūgt Komisiju, lai tā nosaka pilnīgu vai daļēju izņēmumu no prasības reģistrēt 5. panta 1. punktā norādīto informāciju, ja minētās dalībvalstis uzskata, ka sabiedrības nevar izpildīt šo prasību.

Šajā nolūkā ir jāsniedz pierādījumi tam, ka šo prasību nevar izpildīt. Turklāt ir jāsniedz pierādījumi tam, ka rajonos, kur kursē šādi kuģi, tiek nodrošinātas krasta navigācijas kontroles sistēmas un uzticamas laika prognozes un ka ir pieejami pienācīgi un pietiekami glābšanas līdzekļi. Izņēmumi, kas piešķirti saskaņā ar šo punktu, nedrīkst traucēt konkurenci.

Lēmumu pieņem saskaņā ar 13. pantā paredzēto procedūru.

5. Dalībvalstis neatbrīvo pasažieru kuģus un nepiešķir izņēmumus pasažieru kuģiem, kas izbrauc no to ostām un kuģo ar tādas trešās valsts karogu, kura ir SOLAS konvencijas līgumslēdzēja puse un kura saskaņā ar attiecīgiem SOLAS konvencijas noteikumiem nepiekrīt šādu atbrīvojumu piešķiršanai.

10. pants

Saskaņā ar 8. pantu izveidotās reģistrācijas sistēmas dalībvalstīm ir jāapstiprina.

Dalībvalstis veic vismaz pārbaudes izlases kārtā attiecībā uz to, vai reģistrācijas sistēmas, kas to teritorijā izveidotas saskaņā ar šo direktīvu, darbojas pareizi.

Katra dalībvalsts izraugās iestādi, kurai 8. pantā paredzētās sabiedrības nosūta informāciju, ko prasa šī direktīva.

11. pants

1. Lai izpildītu šīs direktīvas prasības, reģistrācijas sistēmām jāatbilst šādiem funkcionāliem kritērijiem:

i) *salasāmība:*

prasītie dati ir jānosūta formātā, kas ir ērts lasīšanai,

ii) *pieejamība:*

prasītajiem datiem ir jābūt tādiem, lai tie būtu ērti pieejami atbildīgajai iestādei, uz ko attiecas sistēmā reģistrētā informācija,

iii) *piemērotība:*

sistēmai ir jābūt tādai, lai pasažieriem, kas uzkāpj uz kuģa vai nokāpj no tā, neradītu nekādu neparedzētu aizkavēšanos;

iv) *drošība:*

datiem ir jābūt pienācīgi aizsargātiem pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai pazaudēšanu un neatļautu grozīšanu, izpaušanu vai piekļuvi.

2. Ir jāizvairās no sistēmu dažādības attiecībā uz vienu un to pašu vai līdzīgu maršrutu.

12. pants

Neskarot SOLAS konvencijas grozīšanas procedūras, šo direktīvu var grozīt saskaņā ar 13. pantā paredzēto procedūru, lai nodrošinātu to, ka, ievērojot šo direktīvu un nepaplašinot tās darbības jomu, tiktu piemēroti tādi jaunākie SOLAS konvencijas grozījumi attiecībā uz reģistrācijas sistēmām, kas stājušies spēkā pēc šīs direktīvas pieņemšanas.

13. pants

Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 93/75/EEK 12. panta 1. punktu. Komiteja darbojas saskaņā ar procedūru, kas noteikta minētā panta 2. un 3. punktā.

14. pants

Dalībvalstis nosaka sankcijas gadījumiem, ja pārkāpti valsts noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka minētās sankcijas piemēro. Šādi paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

15. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 1999. gada 1. janvārim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju. 5. pantu piemēro ne vēlāk par 2000. gada 1. janvāri.

2. Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ir atsauce uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

3. Dalībvalstis Komisijai dara zināmus tos valsts tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

16. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas.

17. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1998. gada 18. Jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. STRANG